

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldés.
Egy évre 10 fr. — kr.
Fél évre 5 fr. — kr.
Negyed évre 3 fr. — kr.
Egyes szám 5 kr.

A lap szellemi részét illető min-
den közlemény: Nagy-hatvan-
ötven, 1884. évi, sz. 10. számú
törvény szerinti jogszabályok
szerint, — a szerkesztőségbe bér-
letekkel küldendő.

Előfizetési helyben:
TITKOS: K. LAJOS könyv-
kereskedésében és kiadós-
táiban KUTASI IMRE könyv-
nyomdájában a postahivatalok
nál.

Hirdetési díj:
Melyik terjedelmű és hány
hirdetésnek akar szolgálni a le-
gelső 60 napra. Az első hét nap
Bélyegdíj minden kioldónként
10 kr.
Hirdetési díj a hirdetés megkezdéséig
foglalt kioldónként 50 krajczár.

Hirdetési díj a hirdetés megkezdéséig
foglalt kioldónként 50 krajczár.
Hirdetési díj a hirdetés megkezdéséig
foglalt kioldónként 50 krajczár.

Kéziratok vissza nem
adva.

A magyar ipar.

Arad városában aug. 2-án nagy ér-
tékű és jelentőségteljes dolgok történtek.
A magyar kereskedelmi és iparügyek
főintézője: Baross Gábor miniszter szemé-
lyesen nyitotta meg az ott rendezett ipar-
kiállítást.

Ezen kiállítás jelentőségét kétségkívül
már maga azon tény is emeli, hogy a mi-
niszter személyesen végezte a megnyitással
járó kormányi funkciókat, a mely tény az
ő részéről azt dokumentálja, hogy az aradi
kiállítást érdemes vállalkozásnak tartja
arra, hogy a megnyitási ünnepélyek az ő
megjelenése következtében bizonyos jelen-
tőséggel bírónak ítéltesse.

Mindenesetre nagy erkölcsi sikere e
kiállításnak már maga azon tény, hogy a
kormányzat mintegy a saját külső te-
kintélyével is támogatására vállalkozott,
mert ez annak jele, hogy az ország kor-
mánya maga is tudatában van e kiállítás
jelentőségének s a hazai ipar fejlődésére
gyakorlódó hatásainak.

De mind eme külső mozzanatoknál
jelentékenyebbek azok a hatások, melyeket
az aradi kiállítás a hazai ipar fejlődésére
közvetlenül és saját belső becsével gyako-
rol.

Csak néhány év választ még el a bu-
dapesti országos kiállítástól, mely oly fényes
tanúságtétele volt a magyar ipar és ipar-
művészet haladásának, és ma már egy
amannál kisebb arányu ugyan, de szintén
becses kiállításokkal kecségető kiállítással
állunk szemben.

Az, hogy Magyarországon ily rövid
időközben ilyen nagyobb szabású, s or-
szágos jellegű kiállítások rendezhetők — az egyenesen arra mutat,
hogy Magyarországnak fejlődésképes ipara
van, a melynek produktumai nem csak a
hazai, hanem szerencsésebb viszonyok kö-
zött a külföldi piacokon is egyre élénkítő
kereslet tárgyait fogják már a közel jövő-
ben képezni.

Erre az eredményre méltán mutathat-
tunk rá Baross miniszter mint olyan elta-
gadhatlan jelére a magyar ipar és iparmű-
vészet fejlődésének, a melylyel ma
már komolyan vehetnek számot nem csak
ide benn a hazában, hanem annak hatá-
rain túl is.

A magyar ipar eddigi léttelenségének
okai első sorban abban a versenyben talál-
hatók fel, melylyel a külföldi iparcikkok
a hazai ipar termékeit még a saját pia-
czunkról is leszorították, s a mely ver-
senyvel szemben a hazai iparvállalatok
csak most kezdenek némely ágazatban a
siker reményével megküzdni.

Ezek a gyors időközökben ismét-
lődő kiállítások épen azt dokumentál-
ják, hogy a hazai ipar immár verseny-
képesé vált, s hovatovább mind több
feltételt szerzi meg annak, hogy a kül-
földi verseny leküzdésével legalább a
hazai keresletet biztosítsa a produktumai
számára.

A budapesti kiállítás fényes sikere
e tekintetben eloszalhatta mindazok ag-
godalmait, a kik abban a balfelfogásban
éltek, hogy a magyar ipar sem az ipar-
cikkok csínja, jósa, s különösen ára
tekintetében nem versenyezhet a kül-
földi ipartermékekkel s most az aradi ki-
állítás, bár szerényebb arányokban van
is berendezve mint a budapesti, de arra
nézve ez is alkalmas tényező, hogy a
magyar ipar gyors fejlődéséről és jövő-
jéről még azok is képet alkothassanak
magoknak, a kik eddig még nem nagy
bizalommal tekintettek a külföldi termé-
kekkel szemben a magyar ipar verseny-
képességére.

Am az már dokumentálva van —
hogy a hazai keresletnek s a hazai igé-
nyeknek a belföldi iparvállalatok pro-
duktumai teljesen megfelelői képesek, s
most már csak okos iránti vámpolitika kell
ahoz, — hogy a külföldi áru leszorítá-
ssá a hazai piacokról; s ezáltal mód
nyújtassék arra, hogy a hazai ipari és
iparművészeti cikkek legalább a hazai
piacokon megtalálják a fejlődés erő-
forrását a kereslet élénkülésében.

Baross Gábor erélye e téren is sok

anyós világot, a helyett, hogy kinyitád a
szemeidet és bátran kiáltanád velem együtt,
hogy:
— Oh azok a lányok!

Ilyenek is a lányok. Megzavarják az em-
ber esztét, elszédítik, hogy csakugy kavargó
a fejünk és mikor mar azt hisszük, hogy Elia
örvültes szerelmes a bajuszunk aláába, vagy
Szi di imádja a szemünk villanását: tudoma-
sunkra jut, hogy Elia csaka jegyben jár egy
kopasz, száju de aranymaru legényvel s Szid-
kiket erősen megigézte egy pápaszemes
vénség.
Hát hol itt a morál uraim? Vagy talán
az anyós a hibás, mert az kénszeríti leányt
kopasz száju vagy pápaszemes urakhoz? Egy-
szer kétszer meg esk is, de legtöbb eset-
ben a lányok a hibások.
En nem is tudom, hogy miért teremtette
az isten olyan szépeknek ezeket a nőket, vagy
miért adott belek férfiakba olyan természe-
tet, hogy bomojunk a nők után? Van bennük
valami szép, a mi vonz, valami édes, a mi
magához köt, a mi boldogít és a mi . . . na ez
is megesk néha — szarvakat rak a fejünkre.
De hat ezt rendszerint nem szoktuk észre
venni.

Oh azok a lányok! A milyen szépek és
elragadóak, olyan hamisak is tudnak lenni!
A minap megkerdeztem Gusztó barátom-
mat, hogy vajon mit szeret az ideáljában?
— „Baratom, te ahoz nem értesz — vá-
laszolt ő. A haja fekete, a szeme sötét, az
ajka beszédes, az orra görög, s az orcája
bárony, melyre Prometheus tűz rózsákta le-
neit. S te meg kérded, hogy mi tetszetik
rajta? Mindeu, de minden! Örülök utána!”
— Nagyon szépen beszélsz Gusztó, gon-
dolám magamban s par nap mulva Beiat kér-
deztem meg:
— „No valld meg Belácskám, miért so-
hajtozol úgy Roza után?”
— „Hát nem ismered a szőke haj és
kék szemek bűbáját! — kezdte magyarai

hasznára lehet a magyar ipar fejlődés
ügyének, a melytől Magyarország köz-
vagyonosodási haladása van feltételezve.

— Belföldi hírek. A kereskedő ifjak
kongresszusa aug. 2-án nyit meg Aradon.
A kongresszust, melynek mintegy 300 tagja
van, Baross miniszter nyitotta meg. — Szil-
lági Dezső igazságügyminiszter e hó
végén érkezik haza Marienbádól a fővárosba.
— Adunántuliev. ref. egyházkerület
— Tisza Kálmán elnökléte alatt: — f. hó
17-én kezdi meg közgyűlést Székesfehé-
váron. Szőnyegre kerül e gyűlésen az el-
keresztelések ügye is. — Beszámoló.
Fenyvessy Ferencz orsz. képviselő f. hó 10-én
tartja meg beszámoló-beszédét Udodon. — A
közéiskolai tanár-vizsgáló bizottság
elnöke Dr. Beóthy Zsolt, alelnöke pedig
Dr. Homan Ottó és Dr. Entz Géza neveztet-
tek ki. — A kir. táblák elnökeit —
újabb hírszerint — ez évi október hóban
fogják kinevezni s az új királyi táblák a jövő
évi május hóban kezdik meg működésüket. —
Nagy tüzvesz pusztított vasárnap éjjel
a pestmegegyi Püspök-Hatvan községben. A
tűz oly gyorsasággal terjedt, hogy sokan me-
nekülni sem tudtak előle, így 14 egyén, közt
több gyermek es ú, odaégett. — Ha-
lálózások. Bíró Ignác nyugalmazott
honvéd-ezredes Tarcazon elhunyt. Bíró Ignác
mint Leiningen ezredbeli hadnagy vett részt
a szabadságharcban. Mázurancs Ivan,
volt norvég bán és kiváló daisziav költő, teg-
nap Zágrábban meghalt.

— Külföldi hírek. A parisi gróf az utolsó
fiaskó óta, mely fiat, az orléansi herceget
erte, ugy látszik, feladott minden reményt,
hogy egyhamar visszatérhessen honába. A
trónpretendus bizalmasa, Rocher szenátor,
Eu kastélyból, a parisi gróf hivatalos szék-
helyéről, most viteti el a butorokt Angliába.
— Büntető jogi reformok Fran-
czia országában. A francia képviselő-
ház legközelebb fogja tárgyalni a szenátus
által már elfogadott azt a törvényjavaslatot,
mely a feltételes elítélésre és a vissza-
esők ellen követendő eljárásra vonatkozik.
A francia igazságügyminiszter most szűkebb
körű bizottságot hívott egybe, melyek fel-
adata megszüntetni azokat a nagy aka-
dályokat, melynek az egyszer elítéltek elé az
életben munkaszünet és megelhetes tekin-
tetben gondolkodni s a legtöbb esetben arra
kénszerítik őket, hogy az életfentartás pa-
rancsai közszerre alatt újabb büntetendő cse-
lekményeket kövessenek el. — A rab-
szolgák felszabadítása. A zar-
zabári szultán a rabszolgá-nyere vonatkozólag
rendeletet bocsátott ki, mely azt tartalmazza,

hogy az angol-német egyezmény megkötése
előtt érvényben volt szabályok továbbra is
fentartandak, de e mellett több intézkedést
foglalt magában, mely a rabszolgatartást még
szűkebb korlátok közé szorítja. — Vil-
mos német császár Ostendéből aug.
3-án elutazott Angolországba, hol nagy ová-
ciókkal készülnek őt fogadni. — Ferencz
József fő fele aug. 3-án Győrbe ér-
kezett, hol az országos kiállítást megnyitotta.
— A brazíliai kormány elhatározta,
hogy nemzeti bankot fog alapítani. — Or-
vosi kongresszus. A berlini orvosi
kongresszust f. hó 3-án nyitották meg. A meg-
nyitást a berlini állatorvostani főtanoda száz
éves jubileuma előzte meg.

Vidék.

(Levelezés.)
Főispán és rendőrkapitány.

H-Böszörmény, aug. 2.
A felhivatalos „Debr. Ellenőr”
közli, hogy megénk főispánja aug. 1-től ki-
nevezte Böszörménybe rendőrkapitányá Paksy
Károly volt polgármestert.

Hirtelen alig akad tollunkra olyan szó,
mely a főispán ezen eljárását méltóképpen
jellemezhetné.

Emlékeztetik reá a t. olvasó, hogy na-
pokkal ezelőtt megirtuk e lapok hasábjain
azon kombinációt, mely a főispánt vezérli
H-Böszörmény dolgait illetőleg. Mint Midás-
nak a madak a számfülekéről sugdostak, un-
talán — beszéltek nekünk már régen e do-
logról itthon s benn a vármegye székhelyén
Debreczenben. — Mi eme kombinációnak
hangot adtunk, de nem tartottuk lehe-
tőnek.

Annyi tapintatot, alkotmányos érzéket,
ember ösmeretet, még egy hivatalos közegetől
is elvártunk (amilyen a főispán), hogy a Paksy
— kinevezését abban fogja hagyni.

Kell, hogy az ilyen dolgot a nyilvánosság
törén tárgyaljuk.

Kell, hogy ne csak a nagy közönség ve-
gyen tudomást hírlap után az ilyen közfelhá-
borodást okozó dolgokról, hanem végre vala-
hára maga a belügyminiszter is lásson, hall-
jon, tudjon mindent, ösmerje meg emberét, kire
jöhíszeműleg oly nagy hatalmat ruházott, aminő
a megye főispánjának is a kezében van.

Tehát egyenesen a belügyminiszter ur
ajtaján kopogtatunk.
Érlelyes kézzel ó nyuljon bele e darázs-
fészek kérdésebe; intézkedjék egy, hogy a köz-
béke, rend s amit tollunkra sem merünk
venni — a személyes biztonság-veszélyeztetve
ne legyen H-Böszörményben. Mindezen szem-
pontokat füle mellé bocsátá Hajdúvármegye
főispánja: nézetünk szerint a belügyminiszter

zes szive volt, hogy a hány lányval megis-
merkedett (pedig ez majdnem minden 3 hétben
történt) mindnek szerelmet vallott. És soha
sem hazudott, mert abban az órában, mikor
kezet szívére téve, szemeit imádotjára fűg-
gesztve, ajkaival hő szerelmet vallott: tökéle-
tesen szerelmes volt; hanem más nap már
másik leány előtt terdepelt.

— Ugyan mikor nőtül meg már Bucz-
kány ur? — kérdeztem tőle egy alkalommal,
a mikor aranyos kedvében volt.

— En és megősnülni?! — mondá ki-
csinylőleg. Őa bizonyára nem ismeri az én
methodusomat. Egy lányba szerelmesnek lenni
nem viccz, két, három leány után szalad-
gálni: nem fizeti ki magát, hanem mind után
gyorfára bolondulni: ezt már nevezem
életnek!

Na ez elég bolond methodus — gondol-
tam magamban, nem is sejtve, hogy rövid idő
multán én is beleesem önkénytelenül ebbe az
általános szerelmes állapotba.

Cudálatos dolog ez mégis igaz. Egy
lány könnyebben megcsalhatja az embert, mint
kettő s két leány még könnyebben, mint száz.
Ezért szeretem én a lányokát együttesen.
Mert egy leányt szeretni: a boldogságnak mond-
ják; egy nőt imádni: kellemes dolgokat tart-
ják; hanem bolondulni az egész lányserög
után: ezt már isteni kejknek nevezem én!

A ki nem hiszi, kísérelje meg, szeressen
minden lányt egyaránt s néhány hónapi praxis
után megérzi a jó hatást.

Hanem kiváncsi vagyok a lányokra. Hogy
gondolkoznak ök ezzel a politikával szemben?
Es mert lehet, hogy valamelyik szép leányka-
nak alapos kifogásai lehetnek ezen elv ellen:
ezennel felkérem, sziveskedjék véleményét egy
het leforgasa alatt velem tudatni.

Mától számítja egy hétig mindennap el-
nézők a postára s megkérdem, vajlon nem
érkezett-e level számomra ezen czim alatt:

„Livius
posta restanté”

A „DEBRECZEN” TÁRSZÁJA

Oh azok a lányok!

Irta: Lovász János.

Bármenyre is kiállhatatlanoknak tartják
uraim az anyósokat, meg kell valianom, hogy
én nem vagyok Önökkel teljesen egy vélemény-
ben; sőt na jól emlékszem, még sohasem ki-
állítottam fel képeken:

— Oh azok az anyósok!
Igaz, hogy ez ideig Hymen ó nagysága
még nem akasztotta nyakamba rozsalánczát
és így nem volt alkalom az anyós-torturák-
nak sajnálatra méltó tárgya lenni, de én egy
tartom, hogy mindennek a lányok az okai! S
valahányszor sohajt az ember, a hányszor csak
a feje táj, sokkal méltányosabban döröghet
a leányokra, mint azokra a szegény anyó-
sokra.

Mert kerem, ne szépítsük a dolgot. Meg-
nőszül, boldog vagy mint a kis király s elé-
gedett, akár csak egy milliomos. Eihuzódol a
világi zajtól, meg a napvilagtól is és egész
odaadással, törvényes joggal szédő angyalod
eper ajakáról a tegeap meg titott csókokat. . .
s egyszerre a láthatár sötetedni kezd, valami
remkep üti fel a fejet, közeledik, feayeget . . .
már melletted van. Kicsoda? Hát az anyós!
S te azt hiszed, hogy az a szegény anyós a
bűnös? Legkevesebbe sem! Egyes egyedül a te
kedves kis feleséged, a ki anyóst hozott a
nyakadra. Pedig azt ígerte ugye, hogy az ő
mamája nagyon szelid asszony, hogy a szája
csupa czukor, a lelke meg olyan puha, mint
az irós vaj, kenyerre lehetne kenni. Termé-
szetesen! A kenyer vagy te s a vaj már t. i.
az anyós lelke — nem egyéb, mint anyélvé-
nek pergő ekészolása, melylyel nem sajnál na-
ponkiut megkenni. Ilyenkor aztán ledűlsz a
kéaytelmes divanra egyedül (pedig az ugy van
keszítve, hogy a feleséged is megérje rajta)
arcodat elrejtéd kezeid közé és átkozod az

Oh azok a lányok! A milyen szépek és
elragadóak, olyan hamisak is tudnak lenni!
A minap megkerdeztem Gusztó barátom-
mat, hogy vajon mit szeret az ideáljában?
— „Baratom, te ahoz nem értesz — vá-
laszolt ő. A haja fekete, a szeme sötét, az
ajka beszédes, az orra görög, s az orcája
bárony, melyre Prometheus tűz rózsákta le-
neit. S te meg kérded, hogy mi tetszetik
rajta? Mindeu, de minden! Örülök utána!”
— Nagyon szépen beszélsz Gusztó, gon-
dolám magamban s par nap mulva Beiat kér-
deztem meg:
— „No valld meg Belácskám, miért so-
hajtozol úgy Roza után?”
— „Hát nem ismered a szőke haj és
kék szemek bűbáját! — kezdte magyarai

Oh azok a lányok!
Ilyenek is a lányok. Megzavarják az em-
ber esztét, elszédítik, hogy csakugy kavargó
a fejünk és mikor mar azt hisszük, hogy Elia
örvültes szerelmes a bajuszunk aláába, vagy
Szi di imádja a szemünk villanását: tudoma-
sunkra jut, hogy Elia csaka jegyben jár egy
kopasz, száju de aranymaru legényvel s Szid-
kiket erősen megigézte egy pápaszemes
vénség.
Hát hol itt a morál uraim? Vagy talán
az anyós a hibás, mert az kénszeríti leányt
kopasz száju vagy pápaszemes urakhoz? Egy-
szer kétszer meg esk is, de legtöbb eset-
ben a lányok a hibások.
En nem is tudom, hogy miért teremtette
az isten olyan szépeknek ezeket a nőket, vagy
miért adott belek férfiakba olyan természe-
tet, hogy bomojunk a nők után? Van bennük
valami szép, a mi vonz, valami édes, a mi
magához köt, a mi boldogít és a mi . . . na ez
is megesk néha — szarvakat rak a fejünkre.
De hat ezt rendszerint nem szoktuk észre
venni.

Oh azok a lányok! A milyen szépek és
elragadóak, olyan hamisak is tudnak lenni!
A minap megkerdeztem Gusztó barátom-
mat, hogy vajon mit szeret az ideáljában?
— „Baratom, te ahoz nem értesz — vá-
laszolt ő. A haja fekete, a szeme sötét, az
ajka beszédes, az orra görög, s az orcája
bárony, melyre Prometheus tűz rózsákta le-
neit. S te meg kérded, hogy mi tetszetik
rajta? Mindeu, de minden! Örülök utána!”
— Nagyon szépen beszélsz Gusztó, gon-
dolám magamban s par nap mulva Beiat kér-
deztem meg:
— „No valld meg Belácskám, miért so-
hajtozol úgy Roza után?”
— „Hát nem ismered a szőke haj és
kék szemek bűbáját! — kezdte magyarai

Oh azok a lányok!
Ilyenek is a lányok. Megzavarják az em-
ber esztét, elszédítik, hogy csakugy kavargó
a fejünk és mikor mar azt hisszük, hogy Elia
örvültes szerelmes a bajuszunk aláába, vagy
Szi di imádja a szemünk villanását: tudoma-
sunkra jut, hogy Elia csaka jegyben jár egy
kopasz, száju de aranymaru legényvel s Szid-
kiket erősen megigézte egy pápaszemes
vénség.
Hát hol itt a morál uraim? Vagy talán
az anyós a hibás, mert az kénszeríti leányt
kopasz száju vagy pápaszemes urakhoz? Egy-
szer kétszer meg esk is, de legtöbb eset-
ben a lányok a hibások.
En nem is tudom, hogy miért teremtette
az isten olyan szépeknek ezeket a nőket, vagy
miért adott belek férfiakba olyan természe-
tet, hogy bomojunk a nők után? Van bennük
valami szép, a mi vonz, valami édes, a mi
magához köt, a mi boldogít és a mi . . . na ez
is megesk néha — szarvakat rak a fejünkre.
De hat ezt rendszerint nem szoktuk észre
venni.

ur teendője — amit még lehet ezekből — megmenteni.

Nem a főispán, vagy az újdonsült rendőrkapitány személye... az ő maga bizonyította — fertelmes személykedő pamfletjevel.

A főispán góg kielégítve, a mi bekenk aláírva; neki mosoly, nekünk a jövő miatti aggodás jutott részül; mig ő álmódzik edesem, mi virrasztunk s lábunk alatt ég a föld.

Vagyis a főispán úgy látta jónak, hogy ezt a város által gyűlölt embert kinevezze a nyakunkra rendőrkapitánynak.

Jól tudjuk mi, hogy ha valaki, úgy a bősziromi volt polgármester, részölt a kinevezés megérdemlése.

Van-e jog oly erős, hatalom oly korlátlan, szenvedély annyira féktelen; bosszu oly ügy, mely megengedhetné bárkinek is, hogy úgy nyilatkozzék egyesekről, mint a bősziromi volt polgármester fentebb említett pamfletjében?

Hol vette a főispán ur információját, hogy egy ily embert, egy vérg megsejtett, meghurcolt: közönségnek a nyakába toljon ismét?

Ha isten angyala volna is az a rendőrkapitány, hozhatna-e ítéletet olyat, járhatna-e egy hivatalában el, — hogy az közmegnyugvással találkozzék?

Ha van a főispán urnak egy kevés lélektani ösmerete, hiheti-e, hogy a kiket a volt polgármester ur urbi et orbi meghurcolt — azok és a városnak egész közönsége, melylyel 6 éven át folyton újat húzott, minden tartalék-gondolat nélkül nézik őt, mint rendőrkapitányt?

Vagy talán ha már valaki a főispáni székben ül, annak nem szabad a közönséget tekintetbe venni; sőt a korteskedést mindenek fölé kell helyezni?

Egy nagy közönségnek felzúditása; kompromittálása a kormányának; a vizsály megörökítése: ezek mind semmik, ha a másik oldalon egy tehetetlen bosszu kitőlhetése jelen van!

Minden nap súlyosabbá válik a földnépek megelhetése a roppant adó miatt, s még ehhez tárnia kell a szegény embernek, hogy oly va-

lakit tolnának nyakába, ki első sorban hivataloskodása alatt a humanitást megtapodta; másodsorban a hivataloskodásra, hogy képtelen, azt ő maga bizonyította — fertelmes személykedő pamfletjevel.

— Ellenkezőleg; utolsó itt létem óta meggyőződésememé vált, hogy csak a házasság által érem azt el, a mit keresek: a boldogságot.

— S még mindig a Szánthay családból óhajj feleséget?

— Jobban, mint valaha.

— Láska, akkor mégis jó, hogy eljött, mert kérelmet egy idő múlva lehet, hogy nem teljesíthetjük volna.

— S most? ...

— Ne csináljon olyan savaanyu arcot, még nem késő. Meg van könnyitve önnek a választás, mert Mariska már meyanyszony.

— Na öcsém — mondá nevetve Szánthay — most már választhat az egyik közül!

— Természetesen — fűzte utána Szánthayné, ha kifogása nincs ellene.

— Semmi esetre sincs. Csakugyan jó, hogy eljött, mert gondolkozásom mellett még hoppon maradtam volna. Nehogy ez csakugyan beteljesedjék, azon kérelmet fejezem ki, hogy holnapután, ha ugyan beleegyezésüket szerencsés lesznek megnyerni, tartuk meg eljegyést. — Egyuttal szabad a boldogságban velem részes sógor neve után tudakozódnom?

— Ne legyen olyan kíváncsi — fedde meg jóakarattal Szánthayné — elégedjek meg azszal, hogy az első kérelmet teljesítjük.

— Midőn Szánthay egyedül maradt feleségével, mosolyogva jegyezte meg Szánthayné: — Van valami kifogásod e házasság ellen?

— Attól félek, hogy ha ez a fű megtudja a Mariska menyasszonyágának költött voltát s az csak ürügy volt, hogy jóakarattal nyakába varrjuk Ilonkát; később, szót sem érdeklő táll-kanál csórdülésért is minket fog okolni.

HELYI HIREK.

* A király Debreczenben. Tegnap la-punkban részletesen megírtuk, hogy a város a király fogadtatására 24 tagból álló díszes bandériumot állít, melyet Bészler Lajos tanácsnok fog vezetni.

* Népesedés. Julius hó 27-től aug. hó 2-ig született városunkban: I. Református: törvényes 12 fű, 11 leány, törvényte-

len 1 fű, 1 leány, együtt: 25. Halvaszteltett 5 fű, 1 leány, együtt: 6. Többsz szűlés volt 1 esetben. II. Evangélikus: törvényes 1 leány, III. Róm. katólikus: törvényes 1 fű, 3 leány, együtt: 4. Halvaszteltett 2 fű, IV. Zsidó: törvényes 1 fű. Elve-sztöltek összes száma: 31, melyet ha egybe-vevünk az elhunytak számával (38), — az apadás = 7.

* Polgármestori jelentés. Debreczen sz. kir. város közigazgatási bizottsága ma d. u. tartotta rendes havi ülését. A Julius hóról szóló polgármesteri jelentés főbb adatai a következők: A rendőrség által letartatott 138 egyén — ezek közül a bíróságnak átadott 132; elolcolcoltatott a városból 47 csavargó. — Külömböző ipar-nemek 6 nálló gyakorolhatására 11 egyén lát-tatott el igazolványt, — munkakönyv 90 db, ideiglenes igazolvány 1 db adatott ki. A katonai létszám volt: közös hadsergebeli 1183 ember 452 lóval, — honvéd 530 ember 154 lóval, — együtt: 1713 ember 606 lóval. A lakosságnál állandón el volt szállásolva 96 ember 88 lóval. A lakosság által állami adó-tejében behzetteztett 12,726 fűt 38 kr., — had-mentességi díjból befolyt 273 fűt 70 kr., köz-munka-váltságból 707 fűt 20 kr. — A közsegi bírósághoz beérkezett 299 ügydarab, — ebből elintézett 281 db, maradt hátrálék 18 db; — végrehajtás foganatosított 62, — árverés foganatosított 11, felebbezés beadott 20.

* Az Árztői kut furásánál 669. 68 mé-ter mélységet értek el, — tehát már a pá-rizsi Eiffel-torony kétszer emlen szonnyu mélységben. A talaj, melyben a fűrgép dol-gozik, valamivel higabb, homokos agyag, ke-vés mészzel keverve.

* Csavargók. Itt a vásár, szaporodnak a csavargók, mint a gomba, szon trűgy alatt, mintha munkát keresnének, oda férkőznek a porteka közé, mely a kezűkből ragad, ha megériathetik. Rendőrségünk azonban tul jár az eszükön s meg idejekorán megvonja tőlük a közszereplési jogot. Most is ügyes fogást csinált a III. ker. kapitánság, mert egyszerre négy közszemélyes csavargót tartóztatott le, kik a Lacz-konyha körül álálkodtak. Egyik csavargónál hat lövetű töltött revolvert találtak. Mind a négyen ott húselnek most a börtönben, honnan a napokban toloczolják el őket.

* Értesítés. A gazdasági bizottság által tárgyalat s elfogadott kivételi tervszet alapján készült főkönyv 8 napi közszemlére 1890. evi augusztus 6-tól kezdve 14 ig bezárólag a va-rosházánál a számvevői hivatal helyiségében szon czeiből tétetik ki, hogy érdekeltek az ellen észrevételeiket írásban a városi tanácshoz megtehessek. A fentebb kitűzött határidőn tul felebbezési kérvény figyelembe vételti nem fog. Debreczen, 1890. augusztus 2-án. — A városi tanács.

* Hecc-hecc. Jól ösmert kocsi-kázó polgártársunk csak nem akar megférni a bő-reben s még mindig úzi kocsijával a produk-ciókat. Ez egyszer azonban megjárta, mert a piacz-utcán, egy hatalmas fordulási-mutatvány alkalmával egy levágódott a kocsijáról, hogy felhothtan szedték össze a rendőrök. — A minap ugyancsak megtréfálta polgártársunkat két markos legény, mikor felajánlotta nekik triczkijit. De csak egyiket akarta rajta el-viaini s a kitűntetett legény fel is ult az ördögös szerszámra, melyen aztán polgártár-sunk akarta elfoglalni a második helyet. A mellőzött legény hamarabb ott termett a tri-czkijin s társával egy neki vágattak az ut-nak, hogy polgártársunk egy pillanat alatt ott

— Hiszen felvilágosítjuk az eljegyzés után s ha epen megbáta volna, még nem lesz késő... Még hálava tartozik, hogy anyai előrelátásom a boldogság útjára rávezette, melyet megtalált volna később magától is, nem kétleim; időt azonban így mégis nyert általa, meg kétséget nem szenved, bár mind két leány okjaraat kedves előtem, férjhez menni éobb az idősebbeknek kell. Mire Mariska eléri azt az időt, melyben most Ilonka van, pártában maradni, hiszem, hogy ő sem fog. Megvan fejtre így az is, hogy választásom miért esett Ilonkára... Bizd réám, leányunk boldogsága felett én ép úgy örködöm, mint te; rossz nem, csak jó lehet boldó Mi asz-szonyok jobban értünk az ilyen dologhoz, mint a férfiak, hiszen által estűk egyszer rajta lánykorunkban.

Szánthay hallgatott, a mi beleegyezését jelentette ahoz, hogy három nap múlva meg-történhetik az eljegyzés. Géza visszatért a városba hogy megvá-sárolja a két arnykarika gyűrűt, mely a vég-telen és tiszta szerelem záloga leaad.

III. Szánthay szobájának az orszáugtra néző ablakánál ül, beleunt az újság olvasásba, egy kedvelten teszi le az ablak párnáiyára, miközben arczáról az uaalom jeleit lehet le-olvasni. A mai nap szerencsétlen nap volt reá nézve, egy vendég se tévedt be hozzá. Kinéz az orszáug utra, az is kihalt, még vándor, se lehet rajta látni; néha szél kavar fel egy por-felleget, eleinte egy darabig hajta maga előtt szután bárcsúrnya körül jobbra megforgatja kö-zepén karcsurra idomítja, a mi a felvilágkavart portőmeg alatt össze nem roskad. Aztán to-vább tart a szél jatkéa.

De ime a porfel legből egy hintó boata-kozik ki. (Folyt. köv.)

maradt a faképnel, a maga lábain. Ugy p-roszkált aztán haza, mig a két legény vígá triczkizett.

* Tanügy. Kimutatás a népoktatás álla-potát illetőleg Hajduvármegye részéről, az 1890. év I. feléről. Tankötelesek száma 21336 ezek közül mindennapi 15839, ismétlő 5497. Tanköteles van hu taaköteles mindennapi 7983, ismétlő 2741, leány tanköteles mindennapi 7856, ismétlő 2756, iskolába járó mindennapi 14292 Iskolába nem járó mindennapi 1547. Iskolába járó 13—15 évesek száma 4776, iskolába nem járó 13—15 évesek száma 721. (Jegyzet: az iskolába nem járt 1547, 6—12 évesek 721, 13—15 éves tanköteles, az egyes nagyobb községeknek és rendezett tanköteles városoknak több □ mértföldre ter-jedő határában szétszórtva és egymástól leg-többe esetben nagy távolságra levő tanýákon lakik, kiknek iskolába való fejárása a leg-buzgóbb igényeket mellett is csakoem a leg-hetetlenességgel határos.) Iskolák, óvodák szá-ma: 85 iskola, 3 óvoda. Ezekből állami jel-légű elemi felső nép, polgári, kereskedelmi, iparos iskola, óvoda, árvalház. Községi jellegű elemi felső nép, polgári, kereskedelmi ipariskola 79, felső nép, polgári, kereskedelmi, ipariskola óvoda, árvalház. Magán jellegű elemi felső nép polgári kereskedelmi ipariskola, óvoda árvalház. A tanítók közti reades 155, segéd 4, képesített 152, nem képesített 7. A törvénynek megfelelő felszerelés, hány iskolánál van 55, nincs 30. Iskolakeret, hány iskolánál van 67, nincs 18. Tornater hány iskolánál van 77, nincs 8. Könyvtár hány iskolánál van 84, nincs 1. Házi ipar hány iskolánál van 19, nincs 66. Hat elemi tanó-lyammal hány iskola bír 73, nem bír 9. Három ismétlő tanfolyammal hány iskola bír 68, nem bír 14. Törvényben megszabott tárgyak hány iskolában tanítatnak 85, nem tanítatnak 0. Jegyzet: Bőszirományi, náásai, földesi és sámsoni ir. elemi iskoláknál, to-vább martinkai ev. ref. felekezeti, felső, alsó, jóssai és csegei ev. ref. iskoláknál. Debreczen, 1890. július 5. Kiss József kir. tanfelügyelő.

* Fúrca foglalkozás. Egy sapadt kőpá, szikár legényt fordított oda Benze ma d. é. a kapitány elé.

— Ott kőválygolt, instálom a perczesek között s éppen akkor vettem észre, mikor úgy balkezzelel oda nyult a más perczéhez.

A kapitány rákiáltott dörgő hangján a reszkető legényre:

— Ki vagy?

— Kis Péter, istálom.

— Mi vagy?

A legény egyet húzott a vállán:

— Éhes vagyok, kapitány ur.

* Tartalékos honvédtisztek aktivitásában.

A honvédségről napról napra végrehajtása kö-vetkeztében napról-napra érezhetőbbé vált a hiány az aktív tisztikarban s mennél több aktív tisztre volt szüksége a honvédségnek, annál több tisztú áthelyezés történt a közös had-seregéből a honvédségre. Ezen segítőndő, a honvédelmi miniszter felhívta a tartalékos tiszteket az aktív szolgálatra képesítő vizsgálat letételére s a felhívásra kellő számu tartalékos tiszt jelentkezett, kik egy évi tényleges szolgálatot teljesítettek az erre kijelölt zászlóaljaknál. Erre következtek az elméleti vizs-gálatok, melyek jul. 22-én vettek kezdetüket s egyhuzamban öt napig tartottak. A vizsgá-latok eredménye kedvező, ameyiben a vizs-gálatra jelentkezettek közül kilenczven száze-öt százaléka részben jogot vezetett, részben greitsségi vizsgát tett, s hat-nyolcs gimnazi-umot, néha kereskedelmi és gazdasági aka-demiát végzettséget a többi is tud felmutatni — úgy hogy a tisztikar jellegesen, alaposan képzett, mivel elemeket nyer azokban, a kik a ténylegesítésre a katonai ismérvek te-re is méltóvá teszik magukat. Föltűnő, hogy a jelentkezettek között rendkívüli számban vannak kitűnő polgári egyének is, a kik most ez állásukat odahagyják a katonai állá-sért, melylyel tudvalevőleg tetemesen nagyobb javadalmazás jár.

* Történelmi adomák Az imént megjelent „Bibliothec des Humors” második kötetében több érdekes adoma van, melyek közül adjuk a következőket: II. Frigyesnek Scheiditz tá-bornok jeletést tett, hogy egyik fiatal had-nagya egy apró tüközetnél, minők a hat éves háborúkban gyakran előfordultak, nagyon de-rekassa viselte magát és alaposan részöltgált valamelyes érdemreudre. A király maga elé hívattá a fiatal tiszte: „Mint hallom, nagyon derekasan viselte magát Ezért megjutalmazom. Itt van száz arany és az érdemrend; válasszon,” mondá a király. — A hadnagj mindea habozás nélkül a pénz után nyult. „Ugy lat-szik, nem sokat ad a becsületre,” — tört ki a király. „Bocsánat, felség, — jegyzé meg a tiszte egész kedélyesen, — adósságaim vannak s a becsület azt követeli, hogy mindenekelett

Kettő közül az egyiket.

Írta: Kovács István. (Folytatás.)

Vagy szerencsétlenség érte volna őket? De hiszen akkor nem írná az utóiratban Szánthay, hogy el ne felejtsek vinni egy tuczat magyar kártyát... Vagy határozta volna azóta s azt akarják értesemre adni, hogy sajátjánk, másfele gondolkozom, mert a Szánthay leányok közül egyiknek a szive sem gyuladt irántam szerelemre, e nélkül pedig a házasságnak is vége... Miska...

— Itt vagyunk már ifj' uram — adá a kocsis válaszul, Géza be nem fejezett szava-ra.

Szánthay maga jött Gézának elibe. — Hát mi baj van bátyám? — kérde Géza a kocsirol le sem szállva.

— Nincsen itt öcsém semmi baj; látod, hogy egészeséges vagyok, mint a makk.

— Akkor felültetett valaki bizonyosan. Ez a levelet ma reggel kaptam.

— Ejnye, a, biz, kiütődött a fejemből. És irtam azt, öcsém. Hoztál kártyát?

— Ezzel vege van a bajnak? — kérde Géza csalódva, miközben egy csomagot vett ki zsebéből.

— De hogy van — Meaj csak be a feleségemhez, a többi ő reá tartozik.

Nem kellett Gézának a szobába fáradi; Szánthayné mosolyogva jött már ekkor elibe.

— Isten hozta! — mondá, kezét üdvöz-letül fele nyujtva.

— Pontos ember vagyok — válaszolá Géza, a fele nyujtott kezét ajkaihoz emelve.

— Valóban s pontossága miatt megérdemli, hogy az okot, miért ide fársztottuk, mielőbb megtudja.

— Hátás leszek érte... Engedjen meg egy kérdést előbb. Nem mondott még le a házassági tervről?

azokkal szám nehány nap derek, fiam! Vegye csak az is! Más százezerd föl-előtt fölvilágú. Az eredes d-pítányt korbo-helyezését. „M-iszik”, — jelt minden gyöng a leggyűlölteb-ellenségek lábá. A király végé-nyagy meglepe-ség vádjával magát a legjö-gyöngén felelt-után a király mondta neki: IV. Frigyes V. polgári ruhába. Egy miimári-cokonyosodott Sietős volt az delői mind ejszolta a kirá-nem ismert tó-asszony czelész-fület és huzn-mindjárt meg-szamar fület, ütést mért a cs-gyan futásra v-gyan elszelte a m-méltatlankodva mint tróbróko-mi, de most. szakít felbe a-guit atyamtól t-ő is elősegített.

* Miniszter. Ugyi m. kir. m-tóságnak. Több-nam amiat, be-felhasználást törvényes alap-vegarosításav-tóleg az állat-szaj és köröm-egesz határába-forgalmára ne-z-hajtására kiad-teni rendelet-felállítás idején-tarban nyert m-eg állattól is-e-forgalomba l-79. § a minden-azt, hogy a szó-eseten csakis a-felhasználni, va-pedig majd ne-állandó ellenőz-legei csordabó-ilyen beteg áll-ategességű áll-kerülhessen fog-tenjeltölt tialó-csak azon istá-tett jutássalvo-ndott betegesge-sem tartanak. li-felő állattól v-tattak és annak-nál bejelentet-latoknak teje-s-elzáltható. Er-másvetel és sz-iteim oly felhív-haladéktalanul-hatoságotak és-sagokat szigoru-naszalása és lo-a jelen rendlet-utóbbiak pedig-elleőröztek azt-románjában be-kor s lenetideg-kesedelem nélk-pesitem, 1890. é-lyett: F e j e r

* Siket-ne miszerint a ka-1890-ik év szep-tek bármilyen-évet meg nem-ueud növeked-Debreczen, 1890-s z a b. k. i. r. v-t a n y s á g a.

* Utápitás. a nagymétságu-miniszter ur 41-Debreczen nagyj-Hajduvármegyei-kiptesét 13,00-engedélyezte. A-varmegye m. kir-augusztus hó 13-a részletes felte-Debreczen, 1890-s z a b. k. i. r. v-t a n y s á g a.

* Fölösleg boszankodva be-hogy a nevelón-nem enged meg-uehajtja azokat-bad eloisvána.

— Es csa-pokat? — Eppu-

azokkal számoljak le. A rendjelt majd csak neha nap alatt utána pótolom. "Nagyon derek, fiam! — hagyta helyben a király. — Vegye csak az érdemrendet is, megérdemli azt is!" Más alkalommal II. Frigyes egy huszárezred fölött tartott szemlést a mindenek előtt fölvilágosítást kért az ezred tisztjeiről. Az ezredes dicsérte mindannyit, csak egy kapitányt korbolt a ajánlatosnak tartotta át-helyezését. "Miért?" — kérde a király. "Mert iszik", — jelenté az ezredes, a kitudta, hogy minden gyöngeségek között a király előtt ez a leggyűlöttebb, a kapitánytól pedig, a kivel ellenséges lábon állt, így remélt megszabadulni. A király végig nézte az ezred gyakorlatait s nagy meglepetéssel tapasztalta, hogy a részegség vádjával illetett kapitány százada viselte magát a legjobban, míg a többi csak fölötté gyöngén felelt meg feladatának. Gyakorlat után a király magához hívta az ezredesét s azt mondta neki: "Tudja mit: így élek én is!" IV. Frigyes Vilmos egy ízben korán reggel — polgári ruhában Sansouci környékén sétált. — Egy milimári asszonyval találkozott, a ki meg-csökönysödött szamarát kegyetlenül pöhalta. Sietős volt az útja, mert ha elkésik, megren-dei mind elpartolnak tőle s ezt föl is pana-dolta a királynak, a kit a polgári ruhában nem ismert föl. "Azonban — tette hozzá az asszony czélzással — ha valaki megfogná a szamar-fület és húzná előre, én pedig hátul ütem, mindjárt megindulna." A király megfogta a szamar-üstét mért a csökönys asszonyra, a mely csakugyan futásra vette a dolgát. A király otthon elbeszélte a mulatságot kalandot nejeinek, a ki me-ltatlankodva jegyezte meg: "Kedves Fritz, mint trónörökös, akkor meg megjárta az ilyen-mi, de most..." — "Keves gyermek — szakította felbe a király — szegény megboldo-gult atyamtól tanultam: egynemely szamarat ő is elősegített..."

* Miniszteri körrendelet. Földmiveles-dgyi m. kir. miniszter vasamennyi törvényha-tóságának. Több oldalról tetetett hozzá a pa-nasz amiatt, hogy nemely hatóságok a tejuk felhasználását és forgalomba hozatását minden törvényes alap nélkül s a gazdák érdekeit megkarosításával tuiszogatva megszorítják, illetőleg az állatok között járványosan telteptt száj és körömifajás miatt, az illető közseg egész határában levő kérdőzők és sertések forgalmára nézve az 1888. VII. t. cz. vegre-hajtására kiadott 1888. évi 40.000 számú ut-teni rendelet 219. §-ában előirt zariának fenállása idejére feltétlenül megtiltják a ha-tárban nyert mindenem, tehát var egészze-ges állattól is származó, tejuk felhasználását és forgalomba hozatását. A nivatkozott törvény 79. § a minden ketséget kizárólag megalapítja azt, hogy a szóban lorgo ragadó beteges-geseten csak a beteg állatoknak tejuk tilos felhasználni, vagy forgalomba hozni. Minthogy pedig majd nem lehetetlen annak szigorú és allando ellenőrzése, hogy azon istállóbol vagy legelő csordabol, melyben akár csak egy darab ilyen beteg állat van, csakis az egészséges és a betegesgöli meggyógyult állatoktól nyert tej kerülhesse forgásztásra vagy felidőgazásra, a fentjelzett tilalom akként alkalmazzandó, hogy csak azon istállóbol vagy csordabol nyert tejuk juthasson felhasználásra, a melyekben a mon-dott betegesgöben szenvedő egyetlen egy állat sem tartatik. Ha tehát a beteg állatok az il-lető istállóbol vagy csordabol mind eltávolít-tattak és annak megtörtente a helyi hatóság-nak bejelentetett, a megmaradt egészséges állatoknak teju szabadon értékesíthető illetőleg elszállítható. Erről a törvényhatóságok tudomásvétel és szoros mincz tartás vegett, er-evisment oly felhívással, hogy jelen rendeletemet haladéktalanul közhirre teven, az elsőokú hatóságokat és különösen a közsegi elöljáró-ságokat szigorúan utasítsa, hogy a tejuk lei-használása és forgalomba hozása tekintetében a jelen rendeletemhez alkalmazzkodjanak; az utobbiak pedig személyes felelősség mellett ellenőrizzék azt, hogy a ragadó száj és kö-römifajásban beteg állatoktól nyert tej minden-kor s lehetőleg hatóság közeg jelenlétében, kesedelem nélkül megsemmisítessék. Buda-pestben, 1890. évi július 5-én. A miniszter ne-lyett: Fejér m. k.

* Siket-néma intézet. Közhirre tetetik, miszerint a kaposvári siket-nemak intézete 1890-k év szeptember 1-én megnyitlik. Fel-ve-tetik bármilyen viláslu 7 évet elváltott s 12 évet meg nem haladott siket-néma mind két nemű növendék. Évi tan és elatási díj 200 ft. Debrecen, 1890. augusztus 1. Debreczen s z a b. k i r. v a r o s r e n d ö r - i ö k a p i t a n y s á g a.

* Utépités. Közhirre tetetik, miszerint a nagymétsogú m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur 41119 sz. a. keit rendeletevel, a Debreczen nagykarolyi törvényhatóság közt Hajdúvármegyei szakasza között levő reszenek kiepitését 13,051 fr. 60 kr. összeg erejéig engedélyezte. A zart ajánlasi verseny Hajdú-vármegye m. kir. allamepitési havatának 1890 augusztus 13-án fog megtartatni, a hol is a részletes feltételek addig is megtekinthetők. Debreczen, 1890 auguszt. 2. Debreczen s z a b. k i r. v a r o s r e n d ö r - i ö k a p i t a n y s á g a.

* Föfösleges elővigyázat. A szép Giza boszankodva beszél el maturus udvariojának, hogy a nevelőnő bizonyos köveket éppen nem enged meg neki olvasni, másoknál pedig behajtja azokat a lapokat, melyeket nem sza-bad elolvasnia. — Es csakugyan nem is olvassa el a la-pokat? — Eppen ellenkezőleg, csak azért is

csupán azokat olvasom el. De még ez mind semmi, a színházba éppen a legjobb darabok-hoz nem visznek el, csak azokhoz, amelyeknél aludni lehet.

— Hát itt hogy segít magán? — Följegyzem a címét azoknak a da-raboknak, amelyekhez nem akarnak elvinni és ha férjhez megyek, nem fogok máskor menni a színházba, csak ha ezeket a darabokat látom a repertoáron.

* Ujabb ibolyafajok. A teljes ibolyafajok közt a kek, fehér és piros ibolyák a legsze-bek. A többiek színeben nem tiszták és nem eléggé intenzívek: Az ujabb fajták közül meg-említeendő: Belle de Chatteay (nagy fehér virágokkal), King of violets (nagy sötétkék virágokkal), Queen of violets (fehér, közepen kékes virágokkal), Deutsche Kaiserin (sötét-kék virágokkal), Mariene Louise (kek virágok-kal), Rhu von Cassel (ibolyaszínű virágokkal). A legeslegujabb ibolyafajok közé tartoznak: 1. SwanleyWhite teljes fehér virágokkal. Ezem fajta rendkívül gazdagon virágzik és virágai egyenes száron ülnek. Egyike a légszebb fe-hervirágú ibolyának. 2. Mad. Millet, világos rózsaszínű, igen nagy és teljes kitűnő illatú virágokkal. Ez egyike a legszebb piros ibo-lyáknak. 3. Reine de Midi, eléggé teljes ibo-lya, egészin színű szílel, folytonosan fehé-redő közepel. Különösen kiemelendő ezem fajtának erős illata. 4. Fragrantissima, fehér virágokkal. Ez utóbbi nagyon bő virágtermést szokott hozni. Megjegyzendő, hogy az ibolyák szabadon terelhetők, ez esetben azonban na-gyon televenyűs talajt és az arnyéket stb stb. szeretik. Legalkalmasabb é czeiből, ha növe-nyeket egy részt gyeplőd, egy rész lomb és két rész kertii föld keverékbe ültetjük el. A kiültetés tavasszal, késő nyaron vagy ősz-szel törtéthetik és reudesen eszteadókint vian-dó ki. Az eszteadókint kivitt átültetes a nö-venyek évről évre szebb és teljesebb külsőt ad s fejlődésüket elősegíti. Ha az átültetést meilőzzük, az ibolyák nem fejlődnek oly buján és nem hajtának oly szép virágokat, mint ha é szempontot figyelembe vesszük. Ezem szabály aól csak azon esetben van kivételnek helye, ha talaj minősége az ibolya növekedését, száporodását nagy mértében előmozdítja, mi által azon lehetőség sincs kizárva, hogy keő nyár idején is gyökerek kezdődhesenek és a növény leírissúljon. Meleg, napos és száraz helyen a teljes ibolyák úgyzólvaan megelni sem bírnak és ha máskülöben megfelelő helyük terme-lésükre nem volna, mesterséges módon kell beanyékolásukról és öntözésükrol gondoskod-nunk.

* Apróság. S ü r g ö s e s e t. Két gyöl-kosra varó az akasztófa; az egyik, kit maso-dikul kellett volna kivégezni, vesélyesen meg-bebetegedett. A hatóság ennek következtében kiadta a rendelet, hogy "tekintve a deliquens állapotát, soraokivül sürgősen akasztászk íel, mert meg halála előtt meghalhatna."

Tolvaj majom. Cadixban Songonez kereskedőnek van egy majma. Az állat nem regiben kiszabadult va-lahogy, leiszokott a hazatérve, onnan tova a szomszédházra, s itt nyoma veszett. Az összes szomszédsgot fölkuatták, de hasztalanul. — Harmad napra a majom onkeat visszatert, meg pedig nem üres kezzel. Hozott magával egy értékes karpereczt, melyet ugyancsak össze-vezissa horpasztott, s több drágakó is kiesett belőle. Honnan hozta, nem sikerült megtudni, és Songonez most hiriapi uton hívja föl a ka-rosultat, hogy vegye at tulajdonát.

* Gazdatlan setabot. A közzgazatási tanácsnok hajduja setabotot őriz, melyet valaki a legutóbbi közgyűlés alkalmával hagyott a jegyzői szobában. Tulajdonosa atveheti.

x Biztos gyógyhatás. Mindazok, kik rossz emésztés vagy szexrekesdes következtében, fel-füvadásban, szorulásban, föfajásban, étvagyun-nyában vagy egyéb bajokban szenvednek, a va-lodi "Moi teile seidlitz porok" használata által biztos gyógyulást érnek el. Egy doboz ára 1 frt. Szeptkúdes naponta utantelel Moli A. gyögy-szeres és cs. k. udv. szállitotól Bécs, 1. "Luch-zauben 9. A vidéki gyögyezertárakban határo-zottan Moli A. kesáttménye, az ő gyári jeveve-vel és aairásával kérendo. 1.

A multból. Irtá: Szathmáry Zoltán.

Elmerengve sétálok a fenyvesek között. Bolyongásaim közben egyszer csak arra a helyre érek, a hol a hegy patakja, vizesét kezepe zuga omlik alá a sziklaról. A szikla-meder szaszorosra veri vissza hangját, beo-gadja medrébe a víztozogat, azután csörge-dezve fut, siet vele odab. — A parton egyszínűketelejezek virítanak. — Almodova tekintek körül. Olyan ismerősnek tünik fel nekem ez a hely...

Följulinak emiekemben az ifjuság bol-dog perczet. Az ifjakor, feledhetetlen első szerelmével. Itt kezelem oldaim mellett a szép szöke leányt, ábrándos kek sze-mével.

Egy kirándulásom vagyunk. Mint fiatal gyermek-ifjúk messze elbolyogunk a társa-ságtól.

Ugy vonzott valami bejebb-bejebb az erdő surujébe, úgy vonzottak a fenyők csat-togó lombkoronái, a csermely moraja. Itt haladunk egymás mellett, a kövices erdei ut arra ösztökeli, hogy karomat nyujt-sam a leánykám. A leányka pirul, de azért ellöngödj.

Ugy barárgolunk szótlanul odább. Itt érzem meleg, gömbölyü karját keblemen, te-

rem szilajon lüktet minden tagomban. Nem mernék bele nézni azokba a szeude kékez-mekbe egy viláért. Ugy látszik mintha ő is elfordítaná szeméit, nehogy tekintetünk talál-kozzék. — Nemak vagyunk mindketten, gon-dolkozunk.

Miről? Fejünk felett susognak a fenyőfa lombjai, talán ők megtudnák mondani, hogy miről...

Arra a helyre érünk, a hol a hegyipatak egy része elválik medrétől s csekély vízzel előnti a talajt. Az arra járók köveket raktak rajta keresztül: az az átjáró. Kérdőleg pil-tok szép kísérőre, hogy visszaforduljunk-e? Szemei a tulparton révedeznek, a hol sürdu viritanak az ő szép szemével testvér szintű nefejejtsek.

Eltalálom gondolatját; milyen szépen fognak illeni szép aranyfürtjeibe azok a szép nefejejtés szálak! Megindulunk, hogy átkeljünk. A kövek keskeny hidat képeznek, két ember csak úgy mehet keresztül rajta, ha egymáshoz simul.

Remegve ölelem körül karcsu derekát, felek, hogy tiltakozni fog. — Nem, — nem tiltakozik; keblemre hajtja fejét, piczi fülecs-kejt szivemhez szorítja. Még most is fülembé hallik az a lágy, dallamos hang, a mit sut-gogja:

- Dobog?
- Dobog édes.
- Kiért?
- Magácskáért.
- Igazán?...

Válaszolni nem válasszolok, hanem leha-jolva, ajkára szorítom ajkamat. Így értünk át a tulsó partra. Itt kiszakasztja magát karjaim közül s fut a nefejejtsek közé. — A himes pillék fölrebbennek a virágzirmokról s tovább szállnak.

— Szaladjunk, fogjuk meg.

— No szaladjunk.

Ugy futkosunk ott a virágok közt, mint valami gyermekek, úgy a lepkeket, tépdese a virágokat. Ő elől, én mindentűt utána. Ha előrem, míg egy csokot nem rablok eper ajkáról, nem eresztsem odább.

Egy nefejejtésről leszakit pár szálát:

- No fogja, tegye el emléklül.
- Köszönöm édes.
- Azután nem felejtkezik el rólam?
- Mig ezt a virágot látom, soha.
- De azután igen?! Csunya bogár!
- De mindig a szivem felett fogom ám hordani.

Alkonyat fele térünk vissza csak: A ma-ma, meg a papa össze szólnak, mi pedig oda-se hallgatunk, nem is halljuk, mit be-szélnek.

A kis hegyi patak most is úgy csörömp-öl, a mint alázuhan a sziklamederbe. A part-on most is oly kéken virul a nefejejtés. A fe-nyő lombok most is úgy susognak halkán, re-jtélyesen.

Megállok a patak partján. El-el-nézem a futó habokat, a mint kergetik egymást, mint mi egykor a lepkeket. — Önketelenül a tárczám után nyulok. Egyik rejtkeben még most is ott van a száraz nefejejtés csokor Kiveszem s elmélázok rajta.

Egyszer csak eleresztik ujjaim, leesik, bele a habokba. Utána kapok — hiába! — Elképkéjk a játszai hullámok és csörömpölve viszik tovább.

Ugy keresztül nyilallik valami a szive-men, hogy könny szökik szemembe. Furcsa! talán csak nem a nefejejtésért?

A kis patak habjai játszva szökeinek odább, s mintegy vigasztalásul azt látzanak mormolni.

— Bohó, hiszen van itt a parton elég virág! Fejem felett zugnak a fenyvesek lomb-koronái, az erdő olyan csendesesen sutto. Mi-ről susog? Éa értem. Arról mesél, hogy olyan tavasz nem virul nekem többé soha!

Erről-larról. Utcai jelenet.

Mulatságos jelenet játszódott le ma d. e. a czegled-utcán. Egy nő és férje a kö-zönsgé szemé láttára tisztelték meg egy-mást a legválogatottabb címekkel.

— Nem végezhetik el ezt másutt? — kérdezi egy odéart rendőr.

A nő, mintegy 30 éves, tagbaszakadt asszony, férjére mutatva, felelni akar:

— Ez a gazember már egy hónap óta csak meg miandanaap...

— De uraim, — vágott szavába a férj éppen ő az, ki mintegy másfél év óta...

— Hol laknak? — kérdezi a rendőr.

— A "Caicsogó"-nál.

— S csupán csak veszekedni jöttek ide? — Nem, már egy órája hogy a csapó-utcán elkezdtek.

Nagy nevetés az összesereglett közönsgé köréből.

A rendőr: No hát most már men-jenek haza. Ennél jobbat nem cselekedhetnek.

A férj: Nem, soha; ezzel a méltatlan teremtséssel nem akarok együtt menni. A nő: Elmegyek akárkivel, csak ezzel a szörnyeteggel nem.

— Azonnal — felelé a nő.

S mind a ketten eltávoztak a közönsgé hangos kacajja között. A férj utánok akart rohanni, de visszatartották.

— Tévednek uraim, — mondá nevetve a szerető férj — ha azt hiszik, hogy bántal-máni akarom. — Csak meg akarom ölelni hálám jelszól, hogy meg-szabadított a feleségemtől.

Furcsa nyaralás.

Egy humoros mákvirág megnevetette ma az utcát.

Ment, vagy vitték befelé: elől ő durva, nehéz papucsban, mezitelen karokkal, boglyas fejfel s kényelmesen, hátraszegett nyakkal ló-gázta a kezét, mögötte egy rendőr, a ki az imént kapta és fogta lopásán E nyves Jancsit.

Amonnét pedig a saroknak támaszkodot-tan fölismeri Jancsit egy csimborája s nevetve rákiált:

— Hova sétálsz, Jancsi?

A naplopó humoros fölhecczelte a tol-vajt s megeresztette a maga humorát, vissza-kiáltván:

— Elmék — nyaralni.

Persze, tudta a mákvirág, hogy most jó hűvös helyre viszik.

Az utca is elérlette, és a nevetett rajta.

Ősaka cipők értékesítése.

Egy francia lap elmondja, miként érté-kesítik az utcán és szemétdombokon össze-szedett, teljesen használhatlan cipőket. Min-denekelőtt szétválasztják; a régi bőrt alaposan megdolgozzák, miáltal hajlékony anyagá alakítatik át, melyből a mesterséges bőrnék egy nemét nyerik, mely kinézésre nézve a legszebb kordováabórhöz hasonlít. Ez anyagra Amerikában a legszebb mintákat préselik. A francia ipar, mely e tekintetben kevésbé tö-keletes, mint az amerikai, beéri azsal, hogy e bőrt ládák és utitáskák behuzására használja föl. — A régi cipőket más módra is érté-kesítik, a mennyiben új cipőket csinálnak belőlük. — Ezzel közép Franciaország fe-gy-házainak lakói foglalkoznak, kiknek a régi cipőket többnyire Spanyolországból szállít-ják. A régi cipőket fölfejtik, a szöveget mind kiszedik, aztán vízben áztatják, hogy hajlé-konyabbak legyenek s gyerekcipők számá-ra szabnak belőlük felsőbőrt. A talpukat is ér-tekesítik, a mennyiben a kisebb darabokból úgynevezett XV. Lajos-talpakat csinálnak, a nagyobb és vékonyabb darabokból pedig gyerekcipők számára való talpakat. A mi a szö-veget illeti, a vasszöveget a borszövegetől mágnos segélyével szétválasztják s az utó-bbiakat jól értékesítik. A montpellieri katonai-fogház átvevője azt állítja, hogy a pénz, a mit a borszövegetért kap, teljesen födőzi a régi cipők beszerzési költségeit. Ezután marad-nak még az utolsó hulladékok, a miket ki sópörnek. Ezek is értékesíthetők — hizláló-anyagul.

A lyuk meg abból az időből keletkezett, midőn a vékony, egy sortéglából összerakott fal két fiatal szerelmest választott el egy-mástól. A legény maga hált akkor a műhely-ben, a leánykát pedig a fal mellett volt a ágya. Egy vékony kis lyukat vágtak a falba, csak éppen akkorát, hogy éjjelenként susog-hattak és megcsókolhatták egymást. Azóta fo-dult az idő. — Uj lakók mentek a műhely-szobába, meg a másik szobába is. A lyuk pa-pirosra volt beragasztva, azonban egy este a papiros levált. Hogy a nőtelen agglégnyé miféle tárgyalást kezdett a lyukon át a szin-telen nem fiatal kisasszonyával, azt nem vették a rendőrségnél jegyzőkönyvbe, azonban a ka-pitány megintette az agglégnyét. Busean inte-getett ez a kezével, miközben így szól: "Sz' nem volna itt baj könyörgöm, csak ne volna a kisasszony olyan hüszke!"

Főszerkesztő: Szinyay Gyula.

Felölés szerkesztő: Kósa Barna.

Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu.

Kiadó: Kutasi Imre.

Cognac.

Elősmert első rendű Cognac-ház,

keres egy a nagybani eladásban kellőleg jártas ügynököt.

Ajánlatok kéretnek sub. J. G. 6129.

Rudolf Mosse czim alatt Berlin S. W. reb. küldetni.

